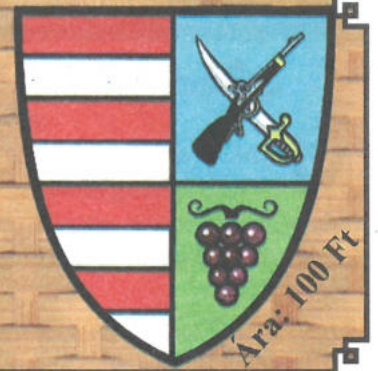

Táborfalvai MOZAIK

2007. június >> KÖZÉLETI LAP

www.taborfalva.hu

Felszenteltett

A tartalomból...

- Ülészett a Képviselőtestület
- Rendelet
- Antidepresszáns
- Jeles napok: Pedagógusnap
- Aki nem látja a csillagokat, az...
- Charles Simonyi
- Rendelési idők - Dabasi Egészségház
- Egy kis informatika
- Tudomány, művészet

- Sport - FOCI
- Templomszentelés - képekben
- Országjáró
- TORC
- Programajánló
- Vers

**EXTRA SZÍNES
OLDALAKKAL**

Aki nem látja a csillagokat, az ...

Felejthetetlen nap volt a táborfalvi lakosok számára 2007. május 20-a. Dr. Beer Miklós váci katolikus megyéspüspök felszentelte Táborfalva új templomát.

A sok-sok munkával telt hónapok meghozták az elismerést azoknak, akik munkát, időt, pénzt nem sajnálva tenni akartak és tettek is azért, hogy e csodálatos építmény megvalósulhasson. A 12x25 m-es alapterületű liturgikus tér 200 férőhelyes, a karzaton még 60 hívő foglalhat helyet. Az altemplom urnafülkéiben 500 urna elhelyezése lehetséges. Az urnatemetőben épített ossariumban kap végső nyughelyet az a 85 német katona, akiket miután a falu határában a második világháború harcai során elesetek, jeltelenül elföldeltek.

Jelen volt az eseményen többek között Szűcs Lajos országgyűlési képviselő, Holló József altábornagy, a Hadtörténelmi Intézet főigazgatója, Herr Jürgen Erbeck ezredes, Németország véderő attaséja, a Máltai Lovagrend képviselői, Táborfalva és a környező települések egyházi vezetői és vállalkozói és közel 1500 helyi és a környező települések lakói. Sajnos csak egy részük csodálhatta meg a rendkívül színvonalas és jól megszervezett ünnepséget. Ünnepe volt ez, mert talán a jelenlévők közül nagyon sokunknak ez volt az első és talán az utolsó is, hogy a saját falunk templomszentelőjén jelen lehettünk. Egy emberöltő is kevés néha, hogy megérjünk ilyen eseményt.

A másik jeles és megható esemény a falu határában kihantolt német katona végső nyughelyére, az altemplomban való elhelyezése volt. Katonai tiszteletadással kísérték, a talán még 20. évet be sem töltő ismeretlent az altemplom egyik urnájáig.

A templomot Garay Dóra és Garay András Dunakeszin élő építészek tervezték. A kivitelező a lajosmizsei GOMÉP Kft volt. A Szűzanyát és a koronázási jelvényeket ábrázoló 270x105 cm-es nagyságú mozaik oltárképet Bráda Tibor és Tölg-Molnár Zoltán Munkácsy-díjas művészek készítették. A natúr égetett agyag stációk Bubelényi Zsanna keramikus művész munkái. A magas színvonalú kőmunkák (oltár, ambó, tondó, ossarium stb.) Kovács Márton (Oscar) táborfalvi kőszobrászművész munkáját dicsérik. A mészkőből faragott oltárba Szent Justinus vértanú ereklyéjét helyezték el a szenteléskor.

Az építők, a közösségi ház előtt, díszburkolatos emlékparkot és pengefalás emlékművet készítettek. Az előtte található kriptában a Hadtörténelmi Intézet szándékozik elhelyezni azoknak a hősi halált halt, különböző nemzetiségű katonáknak a földi maradványait, akik nyughelyéről Magyarország Dunától keletre eső területén tudomást szereznek a jövőben.

A régi kápolnát felújították és közösségi házzá bővítették, amelynek névadója és lelki patrónusa Szent Imre, a magyar ifjúság védőszentje lett.

A ceremónia végén a szervezők mindenkit megvendégeltek süteménnyel és üdítővel. Jó érzés volt látni a helyiek arcán azt a büszkeséget, amit ilyenkor érezhet egy táborfalvi. Reméljük, úgy vigyázunk rá, hogy évtizedek múltán sem csorbuljon a csillogása, mikor megcsodálja az ember. Egy gondolatot fejeznék be, amit a címben elkezdtem. Dr. Beer Miklóstól idéztem, aki elmondta: **„Aki nem látja a csillagokat, az előbb-utóbb elveszíti a tájékozódási képességét!”**

- a szerk. -

Az Isten Háza „templom emeltetett”

Annál szebb és szentebb dolog nincsen, mikor egy faluban templom épül és a hívők szentelésre gyülekeznek.

A harang messze elhallatszik, fiatalok, idős férfiak, nők igyekeznek e rangos eseményre. Gyermekekoromban, kis faluban laktak nagyiek és én sokszor elmentem hozzájuk meglátogatni őket. Tudtam a rövidebb utat, a határban kellett haladnom kerékpárral a földúton. Már messziről látszott a falu és a magas templomtorony, melyből harangszó hallatszott. A torony iránytűként jelezte, hogy ez az Isten Háza. Annál szebb dolog nincs, mikor egy templom ékszerként ragyog, s emelkedik a magasba. A református kápolna is megépült, régebben a kis kápolnába jártunk imádkozni, idős emberek mondták, hogy régen almatároló volt. Gabi bácsi sokszor meglátogatott az állomáson, hisz nyugdíjas volt, egyedül élt és jókat beszélgettünk. Ő tudta, hogy református vagyok és hozta a hírt, hogy lesz Táborfalván új református kápolna fog épülni. Meg is épült és a szentelésen is ott voltunk a családommal. Köszönet illeti Nagy Jani bácsi önzetlen segítségét, hisz az ő vezetése alatt folytak a munkálatok. Az építkezésnél ilyen összetartozást, önzetlen társadalmi munkát keveset látni. Akik részt vettek benne, „az Úr áldja meg őket”.

A faluban a nyár elején mentem ügyes-bajos dolgai-

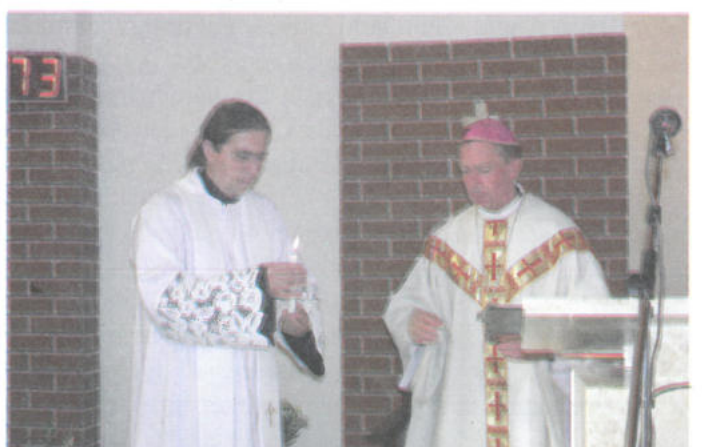
mat intézni, mikor fenyő fűrészáru illata csapott meg. A katolikus templom tornya épült és pont a kereszténység szimbólumát, a keresztet állították fel a torony tetejére. Mikor visszafelé jöttem, már állt is a feszület. Olyan megható volt, hogy az emberek körbe állták, gondos szemek figyelték, hogy jól sikerül-e. A következő alkalommal, mikor arra jártam, már szinte készen állott a templom, meg is álltam, hogy megnézzem. Munkásokat már nem láttam, egy idősebb úr volt ott, aki bevezetett az új templomba. Körül néztem, minden olyan szép volt, nagy öröm mindenki számára, hogy idáig eljutottunk, van Táborfalvának katolikus temploma. Köszönet illeti az adományozókat, azokat, akik sokat fáradoztak azért, hogy megteremtsék a feltételeit az új templomnak, a munkásoknak, akik e remek építményen dolgoztak, „az Úr áldja meg érte”.

A MOZAIK hasábjain olvasom, templomszentelésre hívja híveit a helyi egyházközség. Rengeteg ember eljött, köztük én is köztük voltam. Olyan szép és megható volt, hogy sok embernek láttam könnyet a szeme sarkában, én sem voltam kivétel. A faluban egyháztörténelmi eseményen vettünk részt, gyermekeink, unokáink, sem fogják elfelejteni e szép napot, mert kőbe vésetett-e nap, mikor templom emeltetett és a nap, mely a szentelés napja.

Tisztelettel: **Boros István**

Templomunk felszentelése

Templomunk felszentelése

